

NOTAT

Udarbejdet for Næstved Varmeværk A.m.b.a. vedrørende retten til anvendelsen af et areal, der i h.t. en byplanvedtægt er udlagt til bl.a. det formål, som varmeværket ønsker at anvende det til.

.....

Jeg er blevet anmodet om at vurdere, hvorvidt Næstved Kommune har været berettiget til at afvise Næstved Varmeværks anvendelse af et givet areal til etablering af en ny biomassekedel (fliskedel).

Det ovennævnte biomasseværk skulle placeres på området kaldet Maglemølle, der var omfattet af en byplanvedtægt, der gav mulighed for den ønskede placering.

Det var endvidere en forudsætning, at projektet om etablering af det pågældende biomasseværk blev godkendt i henhold til relevante lovgivninger såsom varmforsyningsloven, miljøloven og bygningslovgivningen.

Spørgsmålet var herefter om kommunen kunne nægte værket placeret det ønskede sted, fordi kommunen havde planer om en anden anvendelse af arealet.

Efter en almindelig juridisk vurdering må det lægges til grund, at det forhold, at en byplanvedtægt respektive en lokalplan udlægger et nærmere afgrænset område til et bestemt formål, betyder, at en eventuel ejer/køber/lejer af arealet har et retskrav på at anvende det pågældende areal til et formål, der ikke er i strid med formålsbestemmelsen i byplanvedtægten respektive lokalplanen.

En kommune kan derfor ikke nægte etableringen af det ønskede, fordi man har overvejelser om eventuelt at udlægge arealet til et andet formål.

Den eneste mulighed kommunen har for at nægte den ønskede placering er, at nedlægge et forbud i henhold til planlovens § 14, for derefter at iværksætte en planproces, således at anvendelsen af arealet kan anvendes til et andet formål, end det, der er angivet i byplanvedtægten respektive lokalplanen.

Hvis et § 14 forbud ikke nedlægges i en sådan situation, og hvis kommunen alligevel forsøger at forhindre etableringen af det ønskede, forfølger kommunen et ikke lovligt formål, hvilket normalt betegnes som magtfordrejning.

Ved magtfordrejning forstås nemlig det forhold, at et forvaltningsorgan retsstridigt benytter sine beføjelser til at opnå andre formål end dem, som lovgivningsmagten har ønsket realiser-

ret ved at tillægge forvaltningen beføjelsen. Der gælder et forbud mod magtfordrejning i dansk ret; forvaltningsmyndigheder, statslige og kommunale, må kun lægge vægt på saglige og objektive formål. Magtfordrejning har især betydning ved udøvelse af forvaltningsretligt skøn, og overvejelser mht. lovgivningens formål er et af hjælpemidlerne til at afgøre, om et hensyn eller et kriterium lovligt kan indgå i den skønsmæssige afvejning.

Der er tale om en almindelig forvaltningsretlig grundsætning, der ikke er lovfæstet. Den indebærer altså, at en forvaltningsmyndigheds afgørelse eller sanktion, der ligger inden for de lovlige midler som led i forvaltningsmyndighedens virke, kan være ulovlig, hvis den følger et formål, der ikke er legitimt for forvaltningsmyndigheden – altså en i formen lovlig stillingtagen, der er begrundet og motiveret i et ulovligt formål.

Foreligger der magtfordrejning, vil beslutningen være ugyldig, ligesom myndigheden kan ifalde et erstatningsansvar, såfremt borgeren/virksomheden har lidt et tab som følge af den ugyldige beslutning.

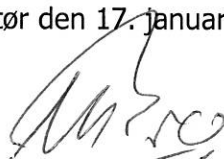
Byrådet har 29. januar 2013 behandlet forslag om at sende projektforslaget "Etablering af biomasseanlæg og konvertering til fjernvarme" i høring til de berørte parter. Byrådet besluttede: *"Vi afventer rapporten om Maglemølles fremtid for at diskutere områdets fremtidige benyttelse i et helhedsperspektiv og tilvejebringe et langt bedre beslutningsgrundlag."*

Det følger heraf, at man alene har forholdt sig til placeringen i Maglemølle området - en placering der vel og mærke var i overensstemmelse med den gældende byplanvedtægt. Byrådet ønskede tilsyneladende at afvente en nærmere undersøgelse af, hvorvidt formålsbestemmelsen (anvendelsesbestemmelsen) skulle ændres.

Som beskrevet ovenfor er denne beslutning ugyldig og formentlig affødt af et formål, der ikke lovligt kan forfølges. Det, kommunen skulle have gjort i stedet, såfremt man ikke ønskede at fjernvarmeværket ikke skulle placeres på det pågældende parcel, var at nedlægge et forbud i henhold til planlovens § 14, og da dette ikke skete, var byrådets beslutning ugyldig, da fjernvarmeværket nemlig havde et retskrav på at placere det nye værk på parcellen, såfremt fjernvarmeværket ejede eller kunne komme til at eje/leje parcellen.

Byrådet kunne heller ikke have nægtet placeringen med henvisning til bestemmelserne i Varmeforsyningsloven, Miljølovgivningen, Byggelovgivningen eller anden relevant lovgivning, da bestemmelserne i disse love blot skal være opfyldt for at det nye værk kunne blive etableret. Ej heller kunne placeringen være blevet nægtet under henvisning til aftaleretlige forpligtelser, som f.eks. visse bestemmelser i en interessentskabskontrakt om et fælleskommunalt affaldsforbrændingsanlæg.

Løgstør den 17. januar 2014.

Uffe Bro
Advokat-L